

DEBRECZENI HIRLAP

POLITIKAI LAP

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 2 frt 50 kr., egy óra 1 frt.

Megjelenik mindennap vasárnap kivételével.

A szerkesztésért felelős

Kutasi Imre

kiadó s laptulajdonos

Szerkesztőség Nagy-Várad-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet)

Kiadóhivatal Nagy-Várad-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint)

Hirdetések a legmérsékeltbb árszámítás mellett vétetnek fel

A vallás és közoktatási vita.

— Irta: Gáspár Imre. —

Debreczen, márcz. 22.

A képviselőházban kezdetét vette a vallás és közoktatásügyi tárcza költségvetésének tárgyalása. Harcias hangokul, hogy ne mondjuk üvöltések fogadják de csupán bizonyos lapokban, bizonyos harciasan hangolt elemek részéről. A Ház többsége nem így gondolkozik, bajos lesz a vallás ürügyének felhasználásával gáncsot vetni az egyenes uton haladó politikának.

Talán elég is volt már a harczból, az ármánykodásból. A miniszterelnök három tárcza költségvetéséért állott helyt; három vár tájának ostromát verte vissza győztesen, diadalmasan, ezt a vere-séget tehát nem viselhetik el béketetés a politika vad indusai. Következett Darányi Ignác a földmivelési tárczával. Mivel csakugyan a földmivelés érdekeit védelmezte miniszteri működésének egész folyamán, e mellett a borhamisítás, a gabna-uzsora ellen mert szerény huzásokat kockáztatni (mások is huztak valamit, csak hogy nem a borhamisítók és gabna-uzsorások ellen, hanem tőlök), de meg a szngény rutén véreinket sem engedte végkép elpusztulni, hát ő meg éppen kitűnő falat volt az ellenségre nézve. Készakarva írjuk ellenségek, mert Széllt, Hegedűst, Darányit már nem ellenzék, hanem határozott ellen-ség támadja, ke-

vésbbé szemben, mint hát mögött és orozva. Ez nem sikerült, mert Darányi nyugodt önértetének, becsületes öntudatának érte-tében, teljes erkölcsi fölényvel vivte ki diadalát, a kálvinista vastag nyakával harczedetten szállt szembe a dühödt támadókkal.

A honvédelmi tárcza volt máskor a viharok góczpontja, ez idén nem kellélni a honvédelmi miniszter urnak semmiféle vihartól: a kik Széll Kálmánt támadják, azok részint nem mernek, részint nem akarnak vele kikötöni. Ugron Gábor talán... talán... visszanyerte újabb időben kissé fojtott hangját; az ő katonai szállításainak eliensulyozására ugyanis katona-ellenes frázisokat illik szállítani. Ez sem bizonyos, így tehát — leszámítva az igazságügyi társzát, a melynek vitáját a Ház jogász tagjai használják fel szakképzettségök vagy rabulistaságok csillogtatására — még csupán a vallás- és közoktatásügyi tárcza kerítése mögül lebet az ugynevezett „új-rendszer“ irányában puskázni.

A kik pedig ezt szándékozzák, két-szer is gondolják meg, mielőtt elvetik a sulykot! Nem beszélünk arról, hogy ennek a tárczának a minisztere igazán sulyosan beteg, így tehát az illem is azt követelné, hogy a képviselők tanu-sítsanak ezuttal oly kiméletes magatartást, mint a minöben részesítették volt annak idején a beteg Pauler Tivadar minisztert. Tudjuk, hogy a politikai harczban nincs kimélet, nincs gyöngédség, ám legyen *telki ismeretesség és legyen hazafiaság!*

Több vitára alkalmas angagot nyujt e tárczánál a közoktatás, mint a vallás. A kathólikus autonómia kérdése a leve-gőben függ, a görög-keletiek magyar lith-urgiájának megvalósítása jó uton ha ad, a nemzeti egyházak terén felmerült bo-nyodalmak inkább személyes természetűek, a kongrua-kérdések sem verhetnek fel na-gyobb port, de mégis olynok mind kér-dések, mint a kis gyufák, melyekkel bé-kés hajlékokat, dus gabna kazlakat, egész falvakat és erdőket lehet lángbaborítani! Vigyázzanak a képviselő urak, nehogy lángralobbantsák a vallásfelekezeti villongá-sok üszkét! Ezen a téren elég volt a visz-szavonásból, béke adassék a lelkeknek, következék be végre valahára a komoly munka időszaka, mert az országnak tet-tekre van szüksége, nem szavakra, leg-kevésbbé pedig a szenvedélyeket haszonta-lanul felkavaró szószaporításra!

E sorok írásakor különben azt jelen-tik nekünk, hogy a vallás- és közoktatási tárcza vitájamára véget ért. Helyesen van; a kinek gyűlölködése nem éri be ennyivel, annak még mindig rendelkezé-sére állanak az „Egyetértés“ és a „Magyar Szó“ vendégszerető hasábjai.

Bölcsbeszéd. A dunántuli ev. ref. egyház kerület közgyűlésén Tisza Kálmán a kö-vetkezőket mondotta:

Éurópaszerte évek óta mutatkoznak né-mely irányban reakcionárius áramlatok, és tagadhatatlanul áthatnak azok hozzánk is s ha erőre kapnak, megzavarhatják még a fe-

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZAJA

LEGYEN HÜ MINDEN LÁNY.

Mikor Kispál Danit katonának vitték: Fehér Zsófi meghal, széltére azt hitték.

Nem halt meg, kilábolt valahogy belőle S más menyasszonya lett alig esztendőre.

Kispál Dani megjött rövid szabadságra. S visszament, visszament — örökös rabságra!

Fehér Zsófit másnap sokan elsiratták, De nem a halottat, az élőit siratták.

Fel is irták szépen a Zsófi fejéhez: Legyen hü minden lány a szeretőjéhez.

Szabolcska Mihály.

Ereszt a fészek.

Irta: Krudy Gyula.

János, akinek csunya kis felesége volt, tavaszi délben nagy sétákat tett egyedül. Az utcákon kóborolt és csupa szép nőkkal ta-lálkozott, akik szembe jöttek, avagy mellette lehaladtak. János mélabus mosolylyal nézte

őket és bánatosan csóválgatta fejét; arra gon-dolt, hogy vajjon kiknek tulajdonai a szép nők? — Különösen a fekete ruhások voltak szépek.

Száraz, napfényes tavaszi déleken János busan huzódott felöltőjébe. Igen árvának és szerencsétlenné érezte magát. Mindenki boldog és mindenki szerelmes. A nők a férfiak karjaiba kapaszkodnak és nevetve sodródnak tova a tavasz hullámaival. János nagy irig-yéssel nézte őket: vajjon hová mennek, szép lábuk merre lép és gyönyörű testükkel hol pihennek le ezen álombéli lények? Különösen megérinteni, sőt megölelni volna jó őket ott, ahol legkarcsubbak, vagy a legteltebbek. Já-nos ment-mendegélt és a buja gondolatokba belesápadt arca és lélekzete elnehezedett. — Sőt néha dühében csaknem sirva fakadt, mert tudta bizonyosan, hogy neje otthon szidalmak-kal fogadja, mert az ebédet elkéste. János el-keseredetten ment és nagy fejét lehajtotta.

Mária javában pörölt a szolgálóval.

És miután a szolgáló visszafeteselt, láрма volt a házban, ahová János belépett.

János azt mondta:

— Ugyan az istenre kérlek, ne kiabálj mindig, mert megbolondulok.

Mária ráförmedt férjére:

— Hagyj nekem békét: hogy mersz be-leszólni a házi dolgokba?

János keményen felelt:

— Mégse járja, hogy éjjel-nappal kelle-metlenkedjék velem, asszonyom!

— Válgjon el tőlem, patogott a kis ter-metű hölgy, aki semmivel sem volt nagyobb, mint egy tizenöt esztendőes gyerek, ám a nagy Jánossal bátran szembeszállott. Mondom: ki-csiny nő volt Mária, fekete, hogy épen lefős-sük, kis kezű, kis labu, formás és arányos rajta minden. Tíz esztendővel előbb az álmok királynője lehetett volna, akivel a fiatal és öreg pásztorok mindenütt álmodnak Itakában Akkor tán a nagy zöld hegyekben lakott, — ahol kékszakálu, piros papucsos, szürke tör-pék őrizték: tíz év előtt. Jelenleg — János nem régen kelt vele egybe — igen okos, per-sze százszor okosabb mint János és hogy a pásztorok nem felőle álmodnak, veszekedni is megtanult.

Tehát ő azt mondta, a mit már sokszor mondott:

— Válgjon el tőlem, és zordan nézett Jánosra, mogorva elszántsággal. Mert minek élne velem? Én magamban is megélek és a konyhára úgy sem ad elegendőt.

János szeliden közeledett hozzá:

— No kis Tyukom, ne bolondozz. Délután elmegyünk sétálni, — így beszélt a jó János és megölelni akarta a Máriát.

A szigoru Mária azonban eltaszította Jánost.

János tehát ebéd után nyomban elment hazulról és csak másnap reggel jött vissza.

* * *

lekezetek közötti áldott békét is, kárt okozva ez által szeretett hazáknak, a felekezeteknek és így a saját felekezetünknek is.

Mivel a mellett azonban, hogy ez irányzatot észlelem, s ha az erőre kap, védelemnek tartom, a legnagyobb lelki nyugalommal utasítom vissza azon tulzott aggodalmakat, melyek több oldalról kifejezetten, nem egyszer, gyanúsítástól sem idegenek.

Hát oly kicsinyhittűek lettünk volna már, hogy ennyitől is feltjük szeretet egyházunkat, azon egyházat, mely a legnehezebb viszonyok között tudta helyzetét megállapítani és megtartani?

Ha régebbi időkre nézünk vissza, sokszor vérpad és gályarabság volt a küzdők sorsa s még a nem oly régi időkben is szabadságvesztés fenyegette azokat, kik egyházuk igazságnak védelmére keltek, de azért akkor megoltalmazták a veszélyeztetett érdekeket.

Akkor egyházunkat üldöző ellenséges kormányhatalommal kellett szembeállítani, ma erről, bála istennek nincsen és nem lehet szó, ma ama veszélyek nem fenyegetnek senkit; — de kétségtelenül veszélynek, esetleg romlásnak megeléje egyházunk, ha létezőkének ápolásában, hivatásuk tuluzgalmanak elevenen tartásában megelőznek mások, s a mi hanyagságunkat saját egyházuk javára kihasználják. (Ugy van!)

Ezt a veszélyt kell elhárítanunk és erre nem szükséges támadást intézni bárki ellen is, erre csak az szükséges, hogy a saját szent egyházunk kebelében tegyünk meg mindent az igaz vallásosság, a hitelvekhez ragaszkodás ebrentartására s ott, a hol az talán hiányzik, felbresztésére. (Helyeslés.)

Tisza Kálmánnak ezen felszólalása az önzőérdekből eredő zavarcsinálás ellen irányul. Bizonyos, hogy a protestánsok erre az okosabb szóra halgának.

Az állatforgalmi kiegyezés Ausztriával
Tudjuk, hogy a magyar törvényhozás a közgazdasági kiegyezést Ausztriával csak a teljes viszonyosság kikérdése mellett szavazta meg és hogy az állatforgalmi egyezmény kiegyezítő része az Ausztriában császári rendelettel életbe léptetett gazdasági kiegyezésnek. Ismerjük azt a vadizgatást is, melyet az alsó ausztriai gazdasági egyesület előke kezdett

Talajdonképpen itt kezdődik ez a dolog, — amikor igen rossz ebéd volt és János délután bágyadt szomorúsággal feküdt a díványon. Mária a szomszédasszonyánál panaszkodott Jánosra és együtt terveket koholtak ki János leigázására.

Ezalatt a szegény János egyedül feküdt, senki sem jött felé, még a cseléd is elkerülte. A tavaszi nap aranyos pelyheket hintett a szomszéd háztetőre és rongyos verebek ugáltak a csatornán. János részben a verebeket nézte, részben az eget, bánatos volt, buszanélkül, hogy tudta volna, hogy miért az. Ő még ifju volt és a szíve vágyakkal, sőt álmodokkal volt teli. Kis kerteské: hordott a lelkében, amelyben szép és színes virágok nyíltak egyszer és nyilván ma is, ha valaki ápolgatná és öntözgetné a kerteskét. Mondjuk egy nő; asszonyi kéz, amelynek puhaságát és simogatását János vágyta. Ő arra teremtett, hogy asszonyi szeszélyek rabszolgája legyen és mindenét odaadja egy mosolygásért. Am Mária — neje — szigorú volt számító és igen ridegnek, pontosnak és fagyosnak látta az életet és megérteni nem tudta, hogy vannak férfiak — férfiek — akik korán reggel nem szeretnek felkelni, hanem ágyban heverészni szeretnek napokig és mindenféle semmiségekkel játszanak. Amilyen János is volt. És ilyenkor János, ha szelíden szólt: „szivecském, komponálok...” — Mária kitört és leginkább lusta suhancznak nevezte Jánost; hogy miért, azt nem tudni.

János ezen a bus délután folyton szomorú dolgokkal foglalkozott: — hogy miért is vette ő el Mária, hogy tudott olyan bolond lenni és így tovább. Feként boldogtalannak látta magát. Nyakába vett egy asszonyt, aki

és Skrobénski báró osztrák képviselő folytatótt. Ez az izgatás a magyar sertés és szarvasmarha kivitele ellen irányul és a létrejött megállapodás revízióját követeli oly módon, mely a viszonyosságot látszik veszélyeztetni. A báró ugyanis azt indítványozta, hogy a reichsrath utasítsa a kormányt, hogy az állatforgalmi egyezmény megváltoztatása végett kezdjen új tárgyalást a magyar kormánnyal. Darányi Ignác földművelésügyi miniszter, még mielőbb reichsrath elfogadta volna az emített indítványt, határozottan kijelentette a magyar képviselőházban, hogy az az egyezmény oly kiegészítő része a kiegyezésnek, melylyel az egész kiegyezés áll vagy bukik. A képviselőház hétfői ülésén újból is nyilatkozott a földművelésügyi miniszter az ügyről s nyilatkozatai határozottak és megnyugtatók voltak. A reichsrath határozatát leszállította valódi értékére és kijelentette, hogy az a viszonyosságot nem érinti. Az osztrák kormány a szigorú viszonyosság álláspontján áll és nincs ok az aggodalomra, mert Széll Kálmán miniszterelnök a leghatározottabban kijelentette annak idején, hogy ha a kiegyezés bármely megállapodása megsértenék, a kormány a szükséges javaslatokat azonnal az országgyűlés elé terjeszti és sürgősség esetén a szükséges intézkedéseket rendeleti úton is azonnal életbe lépteti. Darányi nyilatkozata után reichsrath határozata elvesztette fontosságát és a magyar közvélemény nyugodtan napirendre térhet felette. A szélsőbaloldalnak azonban, mely már az egész kiegyezés hajótörését látta, még egy kis ideig türtőztetnie kell magát.

Gyöngén szuró.

(Böh német fiuk — Versecz. — Öt órási ülések. — A nyakas intendáns — Nő dandás. — Nincs többé összeférhetlenség.)

Márczius 21.

Bécsben tanuló magyarországi fiuk, csak két német diák — nem is szászok, hanem magyar délvidékiek — egyszerűen beleolvastották Magyarországot nagy Németországba! Egyület alakítottak a német eszmék Magyarországon való terjesztésére

öt nem szereti már most, két hónap után... Miért? János a verebekre nézet, hogy tán azok felelnének neki. Am a verebek egyszerre elröpültek. Az ég nagyon kék volt, nagyon gyönyörű, de mégis szomorú volt minden: (Mária tudniillik külső ebédelt és midőn János utána üzent, azt felelte, nem jő, mert nincs ideje.)

János lefeküdt a díványra, arcát eltakarta két tenyerével és busult.

* * *

Már alkonyodott és Mária még mindig nem mutatkozott, János töprengött, hol lehet az asszony? Felült, hallgatózott; a szomszéd szobából csöndes suttogás hallatszott. János felemelkedett és a bezárt ajtón át hallgatózott. Mária a szomszédasszonynyal suttogott. Ahogy kivethette János, mindenféle ruhákról beszéltek, amiket nagyon szépen lehetne megvarratni.

János ezen mód felett elkeseredett, hogy Mária kutyába se veszi őket, hogy egész nap nem néz feléje sem, és hogy nyilvánvalóan nem szereti, csak férjhez menni óhajtott a vénülő hölgy.

Ilyen szivtépő gondolatok hatása alatt János gyorsan járt fel alá a szobában. Kipirosodott és rossz szavakat mormogott: „Vén csoroszlya, biztosan mással akarja élni világát”, zuhogott fel szívéből a féltékenység lángja. Hát jól van, hadd szeressen mást... „Avagy tán azt akarja, hogy én kérjem meg őt, mert az éjjelt koresmában töltöm?” gondolta indulatosan János. „Abból pedig nem eszik!” János elhatározta, hogy elmegy. A fészek ereszti, semmit sem hágy itt, csak bánatos órák emlékéit, csak faradalmos napokat,

Mindenkit elnyeltek, kivéve a zsidókat, azokat kizárták a német paradicsomból.

Nem is kell azoknak egyéb Magyarországból, csak a magyar kényér. Azt kegyesen elfogadják tőlünk.

A magyar papok pedig rövid időn hires embereket csinálnak a kis bolondokból, a helyett hogy a 3-4 sorban végezuének velők.

*

Az egyik fiu versezi.

Verseczről került ki Wolfk a püspök és Herczeg Ferencz.

Úgy látszik, hogy ilyen két kiváló magyar hazafi eléggé kárpótol a karczerbe való germán ifju elvesztéséért.

*

A képviselőházi ülések meghoszabításának meg volt az eredménye, hogy a tisztelt honatya urak most már kevesebbet és rövidebben beszélnek.

Úgy látszik Széll Kálmán miniszterelnök még idején észrevette, hogy hányat üttött az óra. Őt bizony ne beszéljék agyon a saját párhivei!

A bőbeszédű képviselő urak pedig a felett hökkentek meg, hogy ez a három óráig tartó ülés nagyon siettetheti a képviselő választások óráját!

Ez pedig olyan óra, amely esetleg erőseket talál... ütni!

*

Az intendáns nem engedte meg, hogy Jászai Mari részt vegyen az egyetemi ifjuság Márczius 15-iki ünnepélyén. Ezért az ifjak levelet irtak Jászaihoz, melyben kellően méltáhtták az intendáns urat, ő pedig egyszerűen beszüntette a Nemzeti Színház ifjusági előadásait.

Vigyázzon a közönség többi része is!

mikor hiába vágyott komponálni: nem lehetett, nem lehetett Mária miatt.

Felöltöjtét felhuzta és kalapját is fejébe nyomta. Közben köhintett egyszer, kétszer háromszor, Mária azonban nem nyitotta ki a szomszéd szoba ajtaját. János elmehe, senki sem törődik vele.

Tehát seb sen kinyitotta az ajtót és az előszobán gyorsan ment át. Mert meglehet, hogy tán szőlítaná őt Mária... de nem. Különben is hiába szőlította volna, János most már nem jönne vissza.

A lépcsőkön is lement, és az utcán, éppen a kapu előtt egy jó barátjával találkozott, a kivel legénykorában sokat koresmáztak. Amíg boldogan megszorította a jóbarát kezét, magában ezt gondolta: „No most már bizonyos, hogy nem megyek vissza...”

Karját tehát a jóbarát karjába öltötte. Alig tettek azonban néhány lépést, Jánosnak eszébe jutott, hogy talán mégis kellene valamiképpen bosszút állani az asszonynon. Legjobbnek tetszett előtte az a módzat, hogy visszamegy és nagy jelenetben kijelenti, hogy elhagyja a házat, a tájat, mert élni itt nem tudott. „A férj elhagyja a házat”, gondolta magában keserűen és szórakozottan nézett barátjára.

— Boesáss meg egy pillanatra, mondotta a legközelebbi utcasarkon János, haza kell mennem, mert valamit otthon felejtettem. Azonnal jövök, kérlek, várj meg itt,

Mondta János és visszarobogott a fészek felé, amit elhagyni készült.

A jóbarát pedig várja, még mindig várja Jánost.

lekezetek közötti áldott békét is, kárt okozva ez által szerett hazáknak, a felekezeteknek s így a saját felekezetünknek is.

Mivel a mellett azonban, hogy ez irányzatot észlelem, s ha az erőre kap, vezedelmesnek tartom, a legnagyobb lelki nyugalommal utasítom vissza azon túlzott aggodalmakat, melyek több oldalról kifejezhetnék, nem egyszer, gyamsitástól sem idegenek.

Hát oly kicsinyhitűek lettünk volna már, hogy ennyitől is feltjük szeretőt egyházunkat, azon egyházat, mely a legnehezebb viszonyok között tudta helyzetét megállapítani és megtartani?

Ha régebbi időkre nézünk vissza, sokszor vérpad és gályarabság volt a küzdők sorsa s még a nem oly régi időkben is szabadságvesztés fenyegette azokat, kik egyházuk igazsáinak védelmére keltek, de azért akkor megoltalmazták a veszélyeztetett érdekeket.

Akkor egyházunkat üldöző ellenséges kormányhatalommal kellett szembeállítani, ma erről, hála istennek nincsen és nem lehet szó, ma ama veszélyek nem fenyegetnek senkit; — de kétségtelenül veszélynek, esetleg romlásnak megy eléje egyházunk, ha létezőkének ápolásában, hivatnak tubuzgalmanak elevenen tartásában megelégnék mások, s a mi hanyagságunkat saját egyházuk javára kihasználják. (Ugy van!)

Ezt a veszélyt kell elhárítanunk és erre nem szükséges tamadást intézni bárki ellen is, erre csak az szükséges, hogy a saját szent-egyházunk közelében tegyünk meg mindent az igaz vallásosság, a hitelvekhez ragaszkodás ebrentartására s ott, a hol az talán hiányzik, felébresztésére. (Helyeslés.)

Tisza Kálmánnak ezen felszólalása az önzérdekből eredő zavarcsinálás ellen irányul. Bizonyos, hogy a protestánsok erre az okosabb szóra halgának.

Az állatforgalmi kiegyezés Ausztriával
Tudjuk, hogy a magyar törvényhozás a közgazdasági kiegyezést Ausztriával csak a teljes viszonzosság kikérdése mellett szavazta meg és hogy az állatforgalmi egyezmény kiegyezési része az Ausztriában császári rendelettel életbe léptetett gazdasági kiegyezésnek. Ismerjük azt a vadizgatást is, melyet az alsó ausztriai gazdasági egyesület elnöke kezdett

Talajdonképpen itt kezdődik ez a dolog, — amikor igen rossz ebéd volt és János délután bágyadt szomorúsággal feküdt a díványon. Mária a szomszédasszonytól panasz kodott Jánosra és együtt terveket koholtak ki János leigázására.

Ezalatt a szegény János egyedül feküdt; senki sem jött felé, még a család is elkerülte. A tavaszi nap aranyos pelyheket hintett a szomszéd háztetőre és rongyos verebek ugáltak a csatornán. János részben a verebeket nézte, részben az eget, bánatos volt, buszanélkül, hogy tudta volna, hogy miért az. Ő még ifju volt és a szíve vágyakkal, sőt álmodással volt teli. Kis kertecské: hordott a lelkében, amelyben szép és színes virágok nyíltak egyszer és nyilvának ma is, ha valaki ápolgatná és öntözgetné a kertecskét. Mondjuk egy nő; asszonyi kéz, amelynek puhaságát és simogatását János vágyta. Ő arra teremtett, hogy asszonyi szeszélyek rabszolgája legyen és mindenét odaadja egy mosolygásért. Am Mária — neje — szigorú volt számító és igen ridegnek, pontosnak és fagyosnak látta az életet és megérteni nem tudta, hogy vannak férfiak — férfiek — akik korán reggel nem szeretnek felkelni, hanem ágyban heverészni szeretnek napokig és mindenféle semmiségekkel játszanak. Amilyen János is volt. És ilyenkor János, ha szelíden szól: „szivecském, komponálok...” — Mária kitört és leginkább lusta suhancznak nevezte Jánost; hogy miért, azt nem tudni.

János ezen a bus délután folyton szomorú dolgokkal foglalkozott: — hogy miért is vette ő el Máriát, hogy tudott olyan bolond lenni és így tovább. Főként boldogtalannak látta magát. Nyakába vett egy asszonyt, aki

és S k r e b é n s k i báró osztrák képviselő folytatótt. Ez az izgatás a magyar sertés és szarvasmarha kivitele ellen irányul és a létrejött megállapodás revízióját követeli oly módon, mely a viszonzosságot látszik veszélyeztetni. A báró nyanyis azt indítványozta, hogy a reichsrath utasítsa a kormányt, hogy az állatforgalmi egyezmény megváltoztatása végett kezdjen új tárgyalást a magyar kormányval. D a r á n y i Ignác földművelésiügyi miniszter, még mielőtt reichsrath elfogadta volna az emittelt indítványt, határozottan kijelentette a magyar képviselőházban, hogy az az egyezmény oly kiegészítő része a kiegyezésnek, melylyel az egész kiegyezés áll vagy bukik. A képviselőház hétfői ülésén újból is nyilatkozott a földművelésiügyi miniszter az ügyről s nyilatkozatai határozottak és megnyugtatók voltak. A reichsrath határozatát leszállította valódi értékére és kijelentette, hogy az a viszonzosságot nem érinti. Az osztrák kormány a szigorú viszonzosság álláspontján áll és nincs ok az aggodalomra, mert S z é l l K á l m á n miniszterelnök a leg-határozottabban kijelentette annak idején, hogy ha a kiegyezés bármely megállapodása megsértetnék, a kormány a szükséges javaslatokat azonnal az országgyűlés elé terjeszti és sürgősség esetén a szükséges intézkedéseket rendeleti úton is azonnal életbe lépteti. Darányi nyilatkozata után a reichsrath határozata elvesztette fontosságát és a magyar közvélemény nyugodtan napirendre térhet felte. A szélsőbaloldalnak azonban, mely már az egész kiegyezés hajótörését látta, még egy kis ideig türtőztetnie kell magát.

Gyöngén szuró.

(Bőh német fiuk — Versecz. — Öt órási ülések. — A nyakas intendáns — Nő daudás. — Nincs többé összeférhetlenség.)

Márcziás 21.

Bécsben tanuló magyarországi fiuk, csak két német diák — nem is szászok, hanem magyar délvidékiek — egyszerűen beleolvastották Magyarországot nagy Németországba! Egyület alakítottak a német eszmének Magyarországon való terjesztésére

ötlet nem szereti már most, két hónap után... Miért? János a verebekre nézet, hogy tán azok felelnének neki. Am a verebek egyszerre elröpültek. Az ég nagyon kék volt, nagyon gyönyörű, de mégis szomorú volt minden: (Mária tudniillik külön ebédelt és midőn János utána üzent, azt felelte, nem jő, mert nincs ideje.)

János lefeküdt a díványra, arczát eltakarta két tenyerével és busult.

Már alkonyodott és Mária még mindig nem mutatkozott, János töprengett, hol lehet az asszony? Felült, hallgatózott; a szomszéd szobából csöndes suttogás hallatszott. János felemelkedett és a bezárt ajtón át hallgatózott. Mária a szomszédasszonnyal suttogott. Ahogy kivehette János, mindenféle ruhákról beszéltek, amiket nagyon szépen lehetne megvarratni.

János ezen mód felett elkeseredett, hogy Mária kutyába se veszi őket, hogy egész nap nem néz feléje sem, és hogy nyilvánvalóan nem szereti, csak férjhez menni óhajtott a vénülő hölgy.

Ilyen szívtépő gondolatok hatása alatt János gyorsan járt fel alá a szobában. Kipirosodott és rossz szavakat mormogott: „Vén csoroszllya, biztosan mással akarja élni világát”, zuhogott fel szívéből a féltékenység lángja. Hát jól van, hadd szeressen mást... „Avagy tán azt akarja, hogy én kérjem meg őt, mert az éjjelt koreszmában töltöm?” gondolta indulatosan János. „Abból pedig nem eszik!” János elhatározta, hogy elmegy. A fészék ereszti, semmit sem hágy itt, csak bánatos órák emlékéit, csak faradalmas napokat,

Mindenkit elnyeltek, kivéve a zsidókat, azokat kizárták a német paradicsomból.

Nem is kell azoknak egyéb Magyarországból, csak a magyar kenyer. Azt kegyesen elfogadják tőlünk.

A magyar papok pedig rövid időn hires embereket csinálnak a kis bolondokból, a helyett hogy a 3—4 sorban végeznének velök.

Az egyik fiu verseczi. Verseczről került ki W o l a f f k a püspök és H e r c z e g Ferencz.

Úgy látszik, hogy ilyen két kiváló magyar hazafi eléggé kárpótolt a karczerbe való germán ifju elvesztéséért.

A képviselőházi ülések meghoszabbi-tásának meg volt az az eredménye, hogy a tisztelt honatyá urak most már kevesebbet és rövidebben beszélnek.

Ugy látszik Széll Kálmán miniszterelnök még idején észrevette, hogy h á n y a t ü t ö t t a z ó r a. Őt bizony ne beszéljék agyon a saját párthivei!

A bőbeszédű képviselő urak pedig a felett hökkentek meg, hogy ez a három óráig tartó ülés nagyon siettetetheti a képviselő választások óráját!

Ez pedig olyan óra, amely esetleg erőseket talál... ütni!

Az intendáns nem engedte meg, hogy Jászai Mari részt vegyen az egyetemi ifjuság Márczius 15-iki ünnepélyén. Ezért az ifjak levelet irtak Jászaihoz, melyben kellően méltatták az intendáns urat, ő pedig egyszerűen beszüntette a Nemzeti Színház ifjusági előadásait.

Vigyázzon a közönség többi része is!

mikor hiába vágyott komponálni: nem lehetett, nem lehetett Mária miatt.

Felöltőjét felhuzta és kalapját is fejébe nyomta. Közben köhintett egyszer, kétszer háromszor, Mária azonban nem nyitotta ki a szomszéd szoba ajtaját. János elmehe, senki sem törődik vele.

Tehát seb sen kinyitotta az ajtót és az előszobán gyorsan ment át. Mert meglehet, hogy tán szólítaná őt Mária... de nem. Különben is hiába szólította volna, János most már nem jőne vissza.

A lépcsőkön is lement, és az utcán, éppen a kapu előtt egy jó barátjával találkozott, a kivel legénykorában sokat koresmaztak. Amig boldogan megszorította a jóbarát kezét, magában ezt gondolta: „No most már bizonyos, hogy nem megyek vissza...”

Karját tehát a jóbarát karjába öltötte. Alig tettek azonban néhány lépést, Jánosnak eszébe jutott, hogy talán mégis kellene valamiképpen bosszút állani az asszonyon. Legjobbnek tetszett előtte az a módozat, hogy visszamegy és nagy jelenetben kijelenti, hogy elhagyja a házat, a tájat, mert élni itt nem tudott. „A férj elhagyja a házat”, gondolta magában keserűen és szórakozottan nézett barátjára.

— Bocsáss meg egy pillanatra, mondotta a legközelebbi utcasarakon János, haza kell mennem, mert valamit otthon felejtettem. Azonnal jövök, kérlek, várj meg itt, Mondta János és visszabogott a fészék felé, amit elhagyni készült.

A jóbarát pedig várja, még mindig várja Jánost.

megharagszik Keglevics gróf, hát egyszerűen kirekeszti a színházból őket is.

Maga fogja nézni az előadásokat, mint a megboldogult Lajos király tette volt.

... A ki tudvalevőleg megőrült.

Krüger apó nő-dandárt szerez?

A nő legédesebb fegyvere a nyelv. Hátha megszalasztják vele az angolokat.

Nem tudjuk, mit mond a képviselőház mentelmi bizottsága az Ugron Gábor zabszállításáról, összeférhetlennek mondja-e ki a képviselőséggel, vagy nem.

Hanem az bizonyos, hogy Ugron Gábor a zabszállítás daczára sem fér össze a közös hadügyminiszterrel. A legöregebb zabszemek sem emlékeznek olyan szorongásra, mint a minők Ugron Gábor okozó ekszkelencziájának a delegációban. Ne küldjük hát őt — zabot hegyezni!

Olaj-Ütő.

Hogy lehet meggazdagodni?

Milyen legyen a jó feleség?

— Jó feleség: millió forint. —

Mr. Russel Sage, a világ legnagyobb vasúti vállalkozója jó tanácsokkal szolgál a meggazdagodáshoz. Mem árt az ilyen tanácsokat meghallgatni, hátha sikerül a révükön milliókhoz jutni.

Mert lám Sage mint *inasgyerek kezdte meg a pályáját*, a mely végre a milliomosság dicső rangjára emelte őt. Alapítókéje volt a két keze.

Szerinte a pénzesinálás művészete nem is művészet, ahhoz mindenkinek kell értenie, a kinek normális esze van. Szükséges azonban, hogy némely szabályokat szem előtt tartunk. Eszabályok pedig: **becsületesség, mértékletesség, pontosság és türelem, pontos tartása az üzleti és házi rendnek.** Ez őt elv alapköve annak a csodának, a mit szerencsének neveznek. A ki tehát szerencsétlen, csak önmagának tulajdoníthatja gondjait.

Természetes dolog, hogy nem minden sikerül a szerint, a mint tervezzük; hidegvér és kitartás a hibákat kiegyenlítheti. Milyen gyakran halljuk — mondja Sage — hogy minden tereu sok a követelő. Különösen az ipar és kereskedelem terén. Ezért csakugyan nem árt, ha egyetemeket is végez, hogy széleskörű látókörhöz jusson, észrevehesse azt a talajt, a mely kizsákmányolható. Ebből azonban nem az következik, hogy csak az egyetemeken nyújthatnak tapasztalatot és életfilozófiát. Sőt a példák éppen azt bizonyítják, hogy a legtudományosabb emberek legkevésbé tudnak vagyonhoz jutni. Fáradság, pénz- és idővesztés az, a mit az egyetemeken okozhatnak.

Üzletembernek legtanácsosabb minél kevesebbet az iskolában tanulni. Nehány évi tanulás után a fiatal ember válasszon magának valami hivatást, de szabad idejében olvasson tanulságos könyveket, újságokat és folyóiratokat.

Kissé tág lelkiismerettel hamarabb juthat ugyan az ember vagyonhoz, hanem az ingadozó alap csakhamar napvilágra jut a szerencsének vége. Az igazi ok, smelynél fogva nagyszámú, sokat ígérő karriér és vagyon elpusztul, tulságos hajhászása a gyönyörnek.

Hanem a mi egy nagy vagyon felépítéséhez mérhetetlenül nagy erő, az értelmesség és együttérző feleség. Persze — fejezi be végül a szerencsés milliomos — mindenki nem lehet milliomos, de minden törekvő fiatal embernek hatalmában van, hogy idővel eredeti tőkét megtízszerezze. Ismétlem — fejezi be előadását a milliomos — *jó feleség — millió forint.*

Dutye la dráku!

Juon megsérti a nem igen tisztelt házat.

— A képviselőház egy oláh ellen. —

A mióta szent Pál elhagyta az oláhokat, úgy látszik hogy eszök sem akart megmaradni.

A Juoné, a ki erdélyi oláh ember, legalább meghibbant, mikor arra vetemedett, hogy összeszidta a képviselőházat.

Talán azt is mondta, hogy „dutye la dráku.” (Vigyen el az ördög.)

Ej, Juon, Juon, minek minek mondtad te a képviselőházra, hogy „dutye la dráku”, mikor azt úgy is elviszi az ördög!

Hidd el, hogy nem ül az már együtt az összel, ujbóra! Megunta már mindenki a szószátyárkodását, hát mire vesztegeted a szót hiába?

Látod Juon pajtás, mit csináltál?

A királyi ügyész, a ki rosszabb bizony a drákunál — bejelentett a képviselőháznak, az meg tudós uraknak adta ki az ügyet, — hogy határozzák meg, mekkora esorbát ütöttél a képviselőház tekintélyén? Mintha nem ütött volna egy már sokkal nagyobb esorbát önmagától!

Az losz a vége, hogy bepörölnek, becsuknak. Köszönd, hogy a sok párbajhős honatya nem utazott le a faludba és nem vágta le az orrodát, a füledet!

Még Szurbanu és Fassie urakat sem vetted ki a szidalomból, ugy-e Juon pajtás?

No, ezt rosszul tetted. A bosszunak nem szabad elmaradni, mikor egy oláh szidja a magyart.

A legérzékenyebb bosszu pedig — óh balga Traján-utód te — az léssen, hogy a jog, törvény és igazság korszakában ne legyen igaza semmiféle nemzetiségnek, mikor a magyar képviselőházat szidalmazza!

— ne,

A méregkeverők.

Ki az urát nem szereti
Főzön nadragulyát neki!

Kovács Péterné, ligeti Temesvár megyei menyecskének is ez most a nótája.

Máreddig is szomorú hírességre tett szert több temesmegyei község. Kiderült ugyanis, hogy a parasztlakosság között szinte rendszeresen méreggel tették el láb alól azokat, a kik valakinek újjában állottak. A legborzalmasabb gyilkosságok hosszú sorozata került napfényre.

Most, mint írják, Temesvárról újra ilyen rég elfeledett sötét bűn derült ki névtelen följelentés következtében.

Liget, temesmegyei községben tíz év előtt eltemettek egy Armand Miklós nevű agastyánt s most gyanu merült fel, hogy a szerencsétlent megmérgezték. Egy másik, újabb keletű gyilkosság is kiderült. Kovács Péternét, a zsebelyi méregkeverő pörből is mert hirhadt méregárust Kohn rábeszélte, — hogy öreg férjét eméssze el s ígérte, hogy aztán feleségül fogja venni.

Az asszony, mikor kibaltgatták, kezdetben mindent tagadott. Ekkor véletlenül szobájában egy száraz butor megroppant. A csendőr erre rájlesztett az asszonyra, hogy meggyilkolt férjének a lelke nyngtalankodik

Ugy batott ez, hogy az asszony mindent megvallott. A két meggyilkolt ember holttétét kiássak.

A második esküdtszéki tárgyalás.

— Hangok az éjszakában. —

— Saját tudósítónktól. —

Debreczen, márczius 22.

Ma folyt le a debreczeni büntető törvényszék I. számú tanácstermében a második esküdtszéki tárgyalás, bűnpörben. Kiss, (gony néven Fináncz Gábor) rablással párosult súlyos testisértés miatt került az esküdtek elébe. — Kiss Gábor napszámos, — a mint a vádhatározat mondja — a múlt év okt. 15-én éjjel a h-böszérményi határban egy mulatság után hazamenet leütötte Varga Gabort s kevés pénzét, 60 krt elrabolta. — A csendőrök már másnap elfogták.

A bíróság a következőleg alakult meg: elnök: Székely Imre, kir. törvényszéki bíró, bírák: Oláh Aurél dr. Kolbenhayer Ferencz. A vád képviselője Galánffy Lajos királyi ügyész. Hivatalból kirendelt védő: Nyiri Ernő dr.

A megjelent 28 esküdt közül kisorsolták a következő 12 rendes és 2 pótesküdtet: Kovács Mihály keresk., Szakácsi András hentes, ifj. Csanak József keresk., Szabó Kálmán szikvizgyáros, Somogyi Pál tanár, Kulcsár Endre tanár, Dézsi Lajos fogtechnikus, Szabó József ács, Vásári András gazdálkodó. Zalai Márk tanár, Konecz Elek hivatalnok, Szántó Győző gyáros, — rendes és Antal Vincze szabó és Szabó József gazdálkodó pótesküdték.

A védő Katz Lajos és Szabó István esküdtekkel szemben visszavetési jogával élt. Kiss Gábor vádlott h-böszérményi születésű, 41 éves vagyontalan napszámos, nő, 5 gyermek atyja. Nem ösmeri el magát bűnösnek. Elmondja, hogy hazafelé menet behívta Varga egy koresmába s ott pálinkát ittak.

Elnök: Mikor mentek a koresmába?
— Este 6 órakor. — Később bort hoztak, 6 meg kolbászt vitt vacsorára.

Elnök: Mennyi pálinkát ivott?
— Összesen megittunk hárman háromszor ötödlitert. — Bort is ittak vagy négy litert.

Elnök: Mikor mentek haza?
— Éjjelután.
— Mi történt ezután?
— Varga meg én visszamentünk a koresmába.

— Varga mért ment el?
— Azt én nem tudom.
— Ittas volt Varga?
— Nagyon ittas volt. — A koresmából haza hívtam, hogy jöjjön én hozzám hálni, Varga azonban lefeküdt a koresma előtt s nem jött.

En akkor hazamentem. Negyednapra elfogtak a csendőrök.

Elnök: Nem tudja, hol rabolták ki Vargát?

— Nem tudom, nem is hallottam róla, csak mikor a csendőrök értem jöttek. Nem nyultam Vargához egy ujjal sem.
— Mennyi pénze volt magának akkor éjjel.

— Egy forintom.
— Hát Vargának?
— Nem láttam én Vargánál.

Elnök: Akar még valamit előadni?

— Nem tudok többet semmit.
Elnök: Beszólítja a panaszost. Ősz Varga Gabort,

Ősz Varga Gábor az általános kérdések után elmondja, hogy a koresmában voltak a nevezett éjszakán és sok bort és sok pálinkát ittak. Ő nagyon részeg volt. Anna emlékszik, hogy Kiss Gábor őt a koresma

előtt egy bottal ütlegelte és belevágta egy árokba.

Elnök: Mért nem kiáltott segítségért?

— Jajgattam én, kérem aláson. Kiss Gábor kigombolta az ujjasomat s azt kérte tőlem: „Hol van az az 5 frt, amivel a koreszmában dicsekedtél?” Aztán a belső zsebéből kivette a zacskómat és kivett belőle 60 krt.

Elnök: Hát a többi pénzzel mi lett?

— Kiss visszahajította hozzám a többi, mert emberek jöttek.

Elnök: Mit vett még el magától?

— Egy kaualat meg egy kést a szűrőm ujjából.

Elnök: Maga nem mondta ezeket a csendőröknek, mikor kihallgatták.

Varga: Mondtam én.

Elnök: Mért hajította el a többi pénzt Kiss?

— Mert én kiabáltam, hogy keresztyének segítetek, ha isent ismertek, — erre aztán emberek jöttek elé, Kiss Gábor megijedt, aztán elhajította a pénzt?

Elnök: A verés következtében kapott e sebet.

— Nem kaptam sebet, de most is fáj az oldalam. Feküdtem 15 napig. — Azóta se tudok dolgozni.

— Követel kártérítést?

— Követelnék, kérem alásson.

— Mit követel hát?

— Amiért megsértett, 25 frtot, meg a 60 krt., meg a bicska árát, 20 krt., meg a kanál árát, 12 krt.

Gálánffy dr. ügyész (a sértett félhez): — Hogy tudták meg a dolgot a csendőrök?

Varga: Én nem jeluttettem, a koreszmárosné mondta el a csendőröknek.

— Részegek voltak a koreszmában?

— Nagyon.

Elnök: (vádlothoz): Mi észrevétele van Varga vallomása ellen?

Vádló: Nem igaz amit beszél.

Elnök: Szembesíté őket, de Kiss tagadja a panaszos szavait. — Azt beismeri, hogy hitta vissza Vargát a koreszmába. Tagadja, hogy bántotta volna Vargát. Azt is, hogy elvette a pénzt.

Panaszos: Ezt a zacskát vetted el, hogy a szemed ugrott volna ki.

Elnök: Rendre utasítja a panaszoszt.

Az első tanu

Takács Miklósné. Az ő koreszmájában ittak Kis Gáborék. Hallotta, hogy Varga Gábor mondta, hogy van nála 5 frt. — Kis Gábor visszament a koreszmába másodszor is Varga Gáborral. Egy félliter bort megittak még, de az árával adós maradtak. — Hallotta, hogy Kiss hitta Vargát magához hálni. — Varga a koreszmában akart hálni, de Kiss elhívta. — Mikor elmentek, egy félóra mulva lármát hallott, de nem kutatták az okát.

Elnök: Részeg volt Varga Gábor?

— Nagyon részeg. Kiss jobban bírta magát.

Elnök: (Vargához:) Láttá mikor elvette a 60 krt. a zacskóból Kiss?

— Nem láttam azt.

— Hát hanem tudja, hogy Kiss vette el a pénzt?

— Más nem vehette el.

— Hátha elvesztette.

Varga (Nemtud felelni.)

A következő tanu:

Ósz Varga Sándor. Varga Gábornak unokatestvére. Ő hívta be az embereket a koreszmába. Hallotta, hogy Varga Gábor említette az 5 frjárt. — Látni nem látta a pénzt.

Gálánffy ügyész: Nem látta, volt bot Kis Gábornál?

— Nem láttam.

Elnök: (Vádlothoz): Volt botja?

— Volt nálam egy kis pácza. De nem hallottam az 5 fról semmit.

Doby Gábor tanu a koreszmai tartózkodást mondja el.

— Nem láttam, hogy ez a jó ember fizetett volna mondja a vádlottra czélozva.

— Mért nem ment el Varga Gábor?

— Hát kérem, — gyenge lett.

Elnök őt perczre fölfüggesztette a tárgyalást.

Bácsi Sándor tanu közel hált a koreszmához a kunyhóban. Nem hallott segítség kiáltást. Nagy Ferencz mondta neki, hogy kiabálnak segítségért.

Nagy Ferencz tanu halott segítség kiáltást, de nem tudja, merről hangzott az.

Elnök (vádlothoz): Ez a tanu is halott kiabálást.

Vádló: Én felőlem ugyan kiabálhatott.

Pápay Kálmán dr., bőszőrményi orvos, mint szakértő vall. Megvizsgálta Varga Gábor s konstátálta, hogy a lapoczkacsont el van törve. Külső sérülés a jobb lapoczkán látszott. Laesés következtében is történhetnek sérülések. Galánffy ügyész indítványára a törvényszéki orvost is kihallgatják.

Elnök a tárgyalást telfüggeszti, míg a törvényszéki orvos megérkezik.

Előfizetési felhívás.

A midőn a „Debreczeni Hirlap“ április-juniusi új évnegyedének alkalmából ismételten felhívjuk a nagy érdemű közönség pártfogását, először is a lapunk keretében beállott nevezetes változást jelentjük be.

A „Debreczeni Hirlap“ már e hó 27-től kezdve korán reggel jelenik meg s eddigi terjedelmének megtartása mellett, **legnagyobb és egyuttal legolcsóbb lapja** lesz Debreczennek.

Táviratokkal, sürgönylevelekkel bőven el leszünk látva.

Most folyó regényünk mellett még egy érdekesítő regényt közlünk.

Azon leszünk, hogy a „Debreczeni Hirlap“ legyen, a mint eddig is volt:

A jog, törvény és igazságot képviselő, pártoktól és kormánytól egyaránt független közlöny a politikában,

a város és közönségének érdekeit hiven őriző helyi lap.

családi olvasmányok tekintetében kifogástalan irodalmi közlöny és e mellett gyors értesítésekkel rendelkező hirlap.

Csak is nagymérvű pártfogás mellett lehetséges czéljuk elérése, mely abban áll, hogy **olcsó-ága mellett is magas színvonalon álló lappal szolgáljunk a nemes város közvéleményét.**

A „Debreczeni Hirlap“ ára számonként 2 kr. (4 fillér.) Előfizetési ára az április—juniusi évnegyedre 1 frt 50 kr. (három korona.) Egy hónapra 50 kr. egy korona.) helyben. Vidékre egy negyedévre 2 frt. 50 kr. Előfizetők a lapot ápril. 1-ig. ingyen kapják. Előfizetések elfogadhatnak a kiadóhivatalban (Piacz-utca 79 szám), valamint Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében. Előfizetést gyűjtőknek 10 előfizető után egy érdekesítő regénnyel szolgálunk. Ajánljuk X. évfolyamát élő lapunkat a nagyérdemű közönség pártfogásába. Debreczen 1900, márczius 22.

A „Debreczeni Hirlap“ szerkesztősége és kiadó-hivatala.

NAPI HIREK.

Debreczen, márcz 22.

— **Személyi hir.** Gróf Dégenfeld József főispán néhány napi távollét után ma visszaérkezett.

— **A németek trónörököse Debreczenben.**

A D. E. írja, hogy az a két német katonai attasé, a kik — mint mi is megirtuk — Debreczenben tartózkodtak — említették, hogy az

Frigyes Vilmos, a német trónörökös, a ki a Debreczenben állomásozó 7. huszárezredben hadnagyi rangot visel. valószínűleg meglátogatja az ezredet még pedig vagy ez év őszén, vagy a jövő év tavaszán.

— **Előadás a theologiai akadémián.** Dr. Bartók Jenő nyiregyházi, ev. ref. lelkész, theologiai magántanár tegnap délután négy órakor az I-ső számú akadémiái teremben felolvasást tartott a hittanhallgató ifjúságnak. Az előadást dr. Erdős József theol. dékán is jelen volt. Az ifjuság a fiatal tudós lelkész felolvasását, mely az újabb theologia köréből volt mertve s a theologiai kérdésekkel az újabb tudomány világánál foglalkozott, mindvégig nagy figyelemmel hallgatta s végül lelkes éljenzésben tört ki. Dr. Bartók minden félévben tart előadásokat az az ifjúságnak.

— **A Petőfi-dalkör zászlója.** A Petőfi dalkör tudvalevőleg pályázatot hirdetett zászlójának elkészítésére. A pályázók: Szűts és (Tsa. Budapest), Bosznay J. Zellinger Ede és Kardos László (Debreczen). A pályázatok kiválasztásával megbizottak két ajánlatot választottak ki, ezeket a napokban ülésező választmány elé terjesztik, a mely dönt a pályázatok fölött.

— **Teljes tanácsülés.** A városháza nagy tanácstermében ma délelőtt teljes tanácsülés volt gróf Dégenfeld József főispán elnöklés mellett. Az ülésen a f. hó 29-én tartandó törvényhatósági bizottsági közgyűlés elé kerülő ügyekben döntöttek.

— **A választók összeírása.** Debreczen város képviselő választásra jogosított polgárainak összeírását már bevégezte az összeíró bizottság. Az eredményt még egész pontosan nem lehet tudni, amennyiben a munkálatokat még a központi választmány felül foja vizsgálni s a tévedésből kétszer írottakat, vagy kihagyottakat helyesbiteni fozia. Hozzávetőlegesen a választók száma az 5200 körül lesz s így majdnem 400 al több az idei mint a tavalyi választók száma.

— **A telefon.** Pompás történetkét hallottunk egy előkelő vállalat igazgatójától. A direktornak nagyon sok dolgot ad a vállalat ezernyi ügye és kétségbesetlen szokta tépni a haját, ha még ezen felül alkalmatlan és bőbeszédű látogatók, vagy kérelmezők is rabolják a drága idejét. Az ilyen időrablókat pedig legjobban jellemzi, hogy lehetetlen velük megértetni azt, hogy feleslegesek. Hiába az ideges izgés-mozgás, a szórakozottság és elfoglaltság ezernyi tüntető jele a látogató áll és beszél rendületlenül. A fentebb említett igazgatónál szintén ilyen látogató járt néhány nappal ezelőtt. Azt mondta, hogy csak pár perczre jött — de a perczek multak, negyedórává, majd félórává szaporodtak és a látogató még semmi jelét sem mutatta annak, hogy távozni készül. Egyszer csak megszólal a telefon csengője. Az igazgató a fül éhez veszi a kagylót és az alkalmatlan vendég a következő szavakat hallja:

— Halló! Ki beszél? . . . Alázatos szolgálja nagyságos uram! . . . Sürgős a dolog?

. . . Igen azonnal megyek! . . . Látogatóm van . . . De azután sieetk oda! . . .

A vendég halja ezeket a szavakat és bölcsen kitalálja belőlük az egész párbeszédet. Természetesen sietve veszi a kalapját és távozik. Az igazgató ur boldogan lélegzik fel és áldja Edison nagyszerű találmányát, a mely tehetővé teszi, hogy az író asztal alatt lábával nyomva egy rugót, csengessen önönmagában, feleselgessen — senkinek, és lerázza a nyakáról az alkalmatlan vendégeket.

... Az eszköz pompás, telttlenül hat és azt bizonyítja, hogy a mai szürke világban is akadnak még jó ötletek. A mely ötletet jóindulatilag ajánlunk direktorok és más nagyon elfoglalt férfiak figyelmében, a kiknél az idő valóban pénz.

— **Pályázat katonai iskolákba.** A honvédelmi miniszter ma értesítette Debreczen városát, hogy az andaházi Szilágyi Mihály alapítványon a Ludovika akadémián és a honvéd főreáliskolában a jövő évben megüresedő I—1, továbbá a város alapítványán megüresedő helyre írja ki a pályázatot s az eredményt május 20-ig terjesse föl hozzá így a jövő évre három alapítványos helyre pályázhatnak debreczeni ifjak. A tanács a pályázati hirdetményt a közel jövőben közzé fogja tenni.

— **Az ügyvédi kamarából.** Az ügyvédi kamara állandó bizottsága e hónap 24-én délután 5 óraker, valamint a következő szerdán és szombaton a bűnvádi perrendtartás ismertetése tárgyában értekező ülést tart a kamara tanácstermében. Ez üléseken az előadó V a r g a Lajos dr. ügyvéd lesz.

— **Sorozás.** Holnap délelőtt fogja kezdetét venni a sorozás városunkban. Egy pár napig hangos lesz az utca a sor alá menő magyarok virágos kedvétől, kik hol virág, hol busa zengik torkuk szakadtából: „Válogatják a legények elejét!” ... Az egészben pedig az a legérdekesebb, hogy azok hangoztatják a legjobban, kikre egyhangulag kimondják, hogy „u n t a u g l i c h!”

— **A hernyózást feregpusztítást szigorúan elrendelte a rendőrség az összes kertekben és felfog ügyelni, hogy a pontosan végre is hajtsassék.**

— **Aki zsebkést eszik.** Különös beteget ápolnak most a bambergi közkórházban. Rösner Gottfried a neve; valamikor mázoló volt, most azonban különös kenyérkeresetre adta a fejét. Abból él, hogy mások mulattatására zsebkéseket nyel le. E réven sok kárt okozott már szegény szülővárosának, mert elajta mulatványai után gyakran megbetegedett és hetekig nyomta az ágyat a kórházban. Természetesen szülővárosa költségén, mert maga nem bírta megfizetni az ápolási költségeket. Ez alkalommal tizenharmadszor fogják operálni. Legutóbb öt hecsukott zsebkést huzták ki az orrosok gyomrából. Olyan súlyos mint most, még sohasem volt s váltig emebeteg, legeti, hogy lemond különös kenyérkeresetéről, ha még egyszer meggyógyul.

Színház.

HETI MUSOR.

Csütörtökön, márczius 22-én bérlet 143. szám „B” — Proletárok. Színmű 4 felvonásban. Irta: Csiki Gergely.
Pénteken, márczius 23-án bérlet 144. szám „C” — Sulamith. Zsidó dalmű 5 képben. Szombaton, márczius 24-én bérlet 145. szám „A” — ujdonságul először: Kis püspök. A Telegdi pályázat 800 koronával jutalmazott eredeti vigjáték 3 felvonásban. Irta: Lovassy Andor.
Vasárnap, márczius 25-én két előadás; délután 3 óraker félhelyárakkal: A Gésák.

vagy: Ely japán teaház története. Énekes vigjáték 3 felvonásban; este 7 és fél óraker bérletszünetben, másodsor: Kis püspök. Eredeti vigjáték 3 felvonásban.

Csütörtök. (Márczius 22.) Először egy kis romantikus vigjáték, a Hel t a i és M a k a i által írt „A királyné apródja” került színre, ebben mind az öt szereplő — F á y Flóra Kiss Irén, S z a b ó Irma, S z i k l a i és S z a t m á r i — ügyesen játszottak, ezt követte a „Ninon”, dalmű. Mikor szeretjük még a komolyabb színpadi termékeket? A három valódi tehetség, a sujet-író Thury Zoltán, a libretto-szerző Ábrányi Emil és a zeneszerző Stojanovics Jenő műveknek ezimében két tagadás fozlaltatik („ne” és „non”) harmadikul pedig a félig megtelt ház tekinthető. Kár, — mert az előadás maga párját ritkítja; vidéken ennél jobb opera-előadást kívánni sem lehet. A siker javarésze a czimszerepet éneklő B e ö d y Elláé. Ez a bájos ifju színész nem csak szép hangjával, teljesen bevégzett ének tudásával, hanem drámai játékaival és még a szók teljesen érthető kiejtésével is érdemli ki nagy sikerét. „A pillangó románcza”-ban különösen meglepett szép koloraturájával, a baráttal való jelenetben pedig bármely drámai színésznel versenyezhetne. — Karacs (Fülöp) érezes tenorja egész teljében esengett, a II. felvonásban már érzést is öntött énekébe, sőt a drámai játék némi törekvését is sejtette. R u b o s Árpád (De Chat) maijátékában nagy erőt fejtett ki, a mennyiben az I. felvonásban úgy felkapta Ninont és vitte a kocsiba, mint valami pelyhet. Környei, Csátár, Ferenczy, Bartha és Bay — erős bariton hanggal megáldott fiatal színész — jól végeztek kisebb-nagyobb énekszámakkal, S á r o s y Paula, B á r d o s Irma csinosak voltak; ma egyéb dolguk sem akadt. Az előadás többi része ellen (vezénylet, karok, rendezését,) sem emelhetünk kifogást. — Hanem, direktor ur, az ön felvonás közei botránys hosszuk. Ennyi pauza egy Pauzániásnak is sok lenne. (—)

* **Szerződötések.** Virágvasárnapja közelvén, megkezdődtek a szerződötések országsszerte. K o m j á t h y János igazgatóhoz szerződtek a jövő évre:

B r e z n a y Anna, anyaszínész. B u r á n y i Ferencz, második tenorista és színész. H. N a g y Gyula, kedélyes apa és komikus (októbertől). M e n s z á r o s Margit, drámai szende (októbertől).

TÁVIRATOK.

Országgyűlés.

Budapest, márczius 22. (Érk. d. u. 1 ó. 30 p.) A miniszterelnöknek a kvóta bizottság választására vonatkozó bejelentése végre verekedett, amelyben résztvettek Kossuth Ferencz, Rátkay László, Barta Odón Polónyi Géza. Végre elhatározták, hogy a kvóta bizottságot szombaton választják meg.

Ezután letárgyalták a kultusz tárczát.

Stefánia főhercegnő leköszönése

Budapest márczius 22. (Érk. d. u. 1 ó. 25 p.) Stefánia főhercegnő lemondott a vöröskereszt egylet védnökségéről s azt Ó Felsége Mária Valéria főhercegnőre ruházta át.

Ellopott dinamit.

Budapest, márczius 22. (Érk. d. u. 1 ó. 35 p.) Kolozsvárról jelentik, hogy az ottani díszmű-építési raktárból 50 kilogramm dinamitot elloptak.

Erzsébet főhercegnő.

Budapest, márczius 22. (Érk. d. u. 1 ó. 25 p.) Stefánia özvegy főhercegasz

szony, leánya Erzsébet főhercegnő a mint Gri-szből jelentik — Boczen-Griesbe utazott.

Udvari körökből jelentik, hogy az özvegy trónörökösné és leánya elválasztása csak ideiglenes, mert a trónörökösné továbbra is védelemben részesíti leányát. Erre mutat az is, hogy Stefánia özvegy trónörökösné Kalksburgban közvetlenül Bécs mellett fog tartózkodni, ahol egy nyaralót bérelt.

Lónyai Elemér gróf.

Budapest, márczius 22. (Érk. d. u. 1 ó. 25 p.) B e c s b ő l jelentik, hogy Ó Felsége közelebb magán kihallgatáson fogadja Lónyai Elemér grófot. A grófnak hercegi rangra emelése bizonyos.

Stefánia esküvője.

Budapest, márczius 22. (Érk. d. u. 1 ó. 25 p.) Triesztből jelentik: Stefánia trónörökösnő ma d. e. 10 óraker esküdött meg a miramarei várkastélyban Lónyai Elemér gróffal.

Mayor püspöknek az esketésnél dr. Fischer, Colbric és Aschauer udvari káplánok segédkeztek. Az esketési szertartás igen egyszerű volt. Az összeadást mise követte, a mely alatt harmoniumon játszottak. A zenei részt Rotter zeneművész dirigálta. Az esküvőn igen kevesen voltak jelen. Ott voltak az özvegy trónörökösné főudvarmestere, Gondrekur Emma grófné, főudvarmesterné, Széchényi grófnő, Pálffy grófné és gróf Lónyai Gábor a vőlegény testvére. Gróf Lónyai Gábor a vőlegény tanuja volt.

A házasságot a bécsi Hofburg plébánia-hivatalában lajstromozták be. Polgári szertartás nem fog köttetni.

A kvóta-bizottság.

Budapest, márczius 22. (Érk. d. u. 1 ó. 25 p.) A képviselőház mai ülésén Széll Kálmán miniszterelnök azt az indítványt tette, hogy a közös költségekhez való hozzájárulás aránya dolgában javaslattevésre tizenöttagu országos bizottságot küldjenek ki, a mely bizottságba az eddigi gyakorlathoz képest tiz tagot a képviselőház, ötöt a főrendiház kebeléből kell választani. A bizottság képviselőházi tagjainak megválasztását a legközelebbi ülések egyikének a napirendjére fogják kitűzni.

(A legutóbbi kvóta-bizottságba múlt évi október 2-án tartott ülésében választotta meg a ház tagul Apponyi Albert, grófot, Csáky Albin grófot, Falk Miksát, Horánszky Nándort, Láng Lajost, Matlekovics Sándort, Pulszky Ágostont, Tisza Kálmánt, Tomasics Miklóst és Zichy János grófot. Minden valószínűség szerint ezuttal is a régi tagokat fogja a Ház megválasztani Szerk.)

A szabadelvűpárt ülése.

Budapest, márczius 22. (Érk. d. u. 1 ó. 25 p.) Az országgyűlési szabadelvű párt tegnap esti nyolczadfél ó. értekezletet tartott. Ezen az értekezleten tárgyalás alá kerültek a honvédelmi és pénzügyi tárczák költségvetési előirányzatai, s azokat egyhangulag elfogadták.

Különfélék.

A könyvatos irálya.

— Olvasta Jókai újabb regényeit?
— Nyájtalában nem olvasok regényeket, mert azok mind légből kapott alaptalan kohlományok.

Kikerültetlen helyzetek a következők:

Hogy:
— amikor kalapunkat elviszi a szél, a legszomorubb embernek a szája is széles mosolyra ne nyílne.

— amikor a pinczér forró levessel leönt sugva ne mondjuk, hogy:
— Ügyetlen szamar!

— amikor a menyasszonynál végre egyedül vagyunk, ne mondjuk azt, hogy:
— Végre egyedül!

— amikor csak egyetlen egy hely van a villamos kocsiiban, a várakozók azt mondják nekünk:
— Kérem csak tessék!

— egy árvaleány azt mondja nekünk:
— Beszéljen a mamával!

Született szemérem, tanult kötelesség.
A szegény lány sorsa csupa kénytelenség.

Arany Janos.

— Önző az, ki mitsem ad nekünk.
— A pénz ólomlábon jön, fecskeszárnyon távozik.

— A gyűlöletnél csak a színlelt szerelem rutabb.

— A mellékereset rendszeren távol tart a kötelességtől.

A tojás kiköltése. A pulyka tojás kikel 26—29 napra. Rucza tojás 28—32 napra. Tyuk tojás 19—24 napra, de legrendesebben a 21 napon. A galamb tojás 17—19 napra.

+ A legegészségesebb fény. Dr. Kotz orosz orvos a különböző világitási nemeknek a szemre gyakorolt befolyását azáltal akarja megállapítani, hogy a szemhéjak azok befolyása alatt percenként hányszor mozdulnak meg. Dr. Kotz szerint ugyanis a szemhéjak csak akkor mozognak, ha a szem kötőszöve vagy izmai kifáradnak. Dr. Kotz megállapította, hogy a szemhéjak

gyertyafénynél percenként	6.8
gázfénynél	2.8
napfénynél	2.2
villamosfénynél	1.8

mozdulatot tesznek. Eszerint a villamos fény a szemre nézve legelőnyösebb és legegészségesebb. Káros az olyan fény mely a szemhéjakat percenként háromnál többször mozgatja.

Gazdasszonyoknak.

Burgonyás mandulatorta. 25 deka édes és néhány szem keserű mandulát langyos vízbe megmosunk, de le nem hámozzuk. Ha meleg helyen megszáradt, megeresztjük és 2—3 közepnagyságu, előtte való napon magtöltött burgonyát is megreszelünk. A mandulához és burgonyához 25 deka porcukrot, kevés citromhéjat és 6 tojássárgáját keverünk, utóljára pedig a 6 tojásrak kemény habját. Magas formában megsütjük és melegen találjuk sódóval vagy gyömolesszörppel. Hidegen is izletes.

Isteni fánk. 25 deka lisztet, 14 deka cukrot, 5 deka őrölt mandulát, 14 deka vajat, egy czi rom héját a cukron eldörzsölve vagy reszelve és 2 cziromlevét nyújtófával jól összedolgozunk, fél ezentiméter vastagra kinyújtjuk, közepnagyságu fánkvágóval kivágjuk. A közepét meg egy gyűszűnagyságu kis vágóval úgy koszorukat nyerjük, tojásfehérével megkerjük és tört cukorba mártva csendes tűznél kisütjük szép rózsaszínűre. Sokáig eláll.

Irodalom.

A csokonai kör tegnap tartott választmányi ülésén bejelentette Szilágyi Károly ügyvéd, hogy Kövesdy János hétezer koronás alapítványt tett a kör részére; A kör a pénz kamataiból az alapító sírját akarta gondoztatni, mivel azonban az általános örökös ki jelentette hogy a míg él, ő fogja gondozni a sírt, a Kör elhatározta hogy az alapítvány kamatait irodalmi czélokra fordítja.

Törvénszék.

§ Ha a vége jó, minden jó. A múlt év november hónapjában vigan mulatott egy b.-ujvárosi kocsmában rendezett mulatságon Bordás István. Nem tetszett ez szeretőjének, R. Tóth Sárának s lelővéssel fenyegette meg a legényt. — A b.-ujvárosi csendőrőrs följelentése izlytán életveszélyes fenyegetés miatt került R. Tóth Sára a debreczeni kir. törvénszék bírái elé akik azonban bizonyítékok hiányában fölmentették őt. Nem sokára ismét beidéztek Tóth Sárát, hogy vegye át azt a bűnjelknt szereplő pisztolyt a bíróságtól, amelylyel állítólag leakarta löni a legényt. Nagy volt azonban a meglepetés a bíróságnál, mikor legnap nem Tóth Sára, de annak vádlója jelentkezett a pisztoly átvételére azzal az indoklással, hogy a „felesége“ a Sára nem jöhet be, mert anya lett.

— Hát maga elvette Tóth Sárát, azt, a kit pár hónappal ezelőtt gyilkossági kísérlettel vádolt, kérdezte tőle a bíró.

— El én tekintetes uram s nem is bántam meg. Ugy élünk, mint a galamb a párjával, csendességben, nyugalomban.

S elvette a pisztolyt, ami az ő házasságszerzője volt.

§ Az orfom igazgató becsülete. Angelotti Vilmos, a ki a múlt nyáron itt levő dalcsarnok igazgatója volt, a debreczeni járásbírósg előtt becsületsértés miatt pórt indított a budapesti Prémiszálló bérlője Zitter D. Oszkár ellen, aki őt levélben megsértette. A járásbírósg el is ítélte Zittert 20 korona pénzüntetésre és 50 korona eljárási költség megtérítésére. Az elítélt megnyugodott az ítéletben, a panaszos képviselője súlyosbítás végett fellebezést jelentett be.

Közgazdaság.

A m. kir. kereskedelmi múzeum.

Budapest márczius 23.

Egy ország gazdasági ügyeinek vezetésére — ipar, kereskedelem, mezőgazdaság terén-egyaránt elengedhetetlenül szükségeltetik organum, melynek feladata szervezni és fejleszteni az ország közgazdaságát. Van-e ilyen organumaink, az ipar-és kereskedelmi kamarák. Ezek azonban csak a belföldre kiterjedőleg fejlenek ki tevékenységet. Mindez egy magában nem elégséges ahhoz, hogy Magyarország közgazdasága elérje azt a pontot, melyre törekednie kell. Csakis akkor fogjuk a kellő pozíciát megszereznie az európai államok sorában, ha nem csupán a belföldön, hanem a külföldön is igyekszünk tevékenységet kifejteni, létet hódítani, összekötést létrehozni; mert hi-

szen tudva van, hogy egy ország ereje csak is gazdasági helyzetében illetőleg jólétében rejlik; a gazdasági jólétet pedig legnagyobb részt a külfölddel folytatandó kereskedelmi összeköttetésünk révén emelhetjük fokról fokra.

Ezen czélunk megvalósítására szolgál a belföldi és külföldi kereskedelem egyik legfontosabb organuma a m. kir. kereskedelmi múzeum Budapestben.

Hegedüs Sándor kereskedelmügyi miniszterünk, mint azt az országgyűlésen elmondott nagybeszédében kifejtette, — a kereskedelmi múzeumra, mint a miniszternek alárendelt intézetre — fekteti a főbb pontokat a bel-és külföldi kereskedelem fejlesztését illetőleg.

Ismeretes már előttünk eme intézet; nem tagadható, nagy közgazdasági missiót terjeszt, s a jövőben még nagyobb mérvben lesz hivatva annak érvényt szerezni.

Feladata: a hazai ipart, kereskedelmet, mezőgazdaságot emelni, a hazai termékek és termények kelendőségét előmozdítani, a belföldi áruk bevitelével a kereskedelem érdekeit szolgálni, külföldről való behozatalt éber szemmel kísérni s így a hazai iparfejlesztésén közreműködni.

Ezen czél elérésére hathatós eszközök állanak az intézet rendelkezésére. Ilyen eszközei: állandó kiállítás időleges szakkialítások, kiviteli minta tár, külföldi képviselősek, ügynökségek, tudakozódási iroda, könyvtár, hivatalos közleményei, hazai beszerzési források és kiviteli czégek törzskönyve.

Az intézet czéljához és a rendelkezésére álló eszközökhöz képest ugy a magánosoknak, mint a hatóságoknak teljes díjtalanul nyújt felvilágosítást mindazon ügyekben, melyek működési körébe tartoznak.

Ingyen áll rendelkezésére illetőleg tájékoztatja az üzletkörüket a nagyobb közmunkák felől és a országban megtartandó különleges vásárokról és kiállításról vagy egyéb vételi és eladási alkalmak felől, figyelmzetteti a szállító közönséget a hazai vasutak díj-szabásait illetőleg beállított változásokról, a forgalmat érdeklő országos törvények és rendeletek, megszerzi a külföldi czégek megbízhatóságára és hitelképességére vonatkozó adatokat. Az összes kereskedelmi és ipar kamarákkal összekötetésben áll, hogy az intézet által nyújtható előnyöket az ország összes iparosai, kereskedői mezőgazdái igényhe vehessék.

Ime ily fontos gazdasági missiót teljesít eme intézet!

A miniszter a maga részéről meg tett minden lépést az intézet fejlesztése körül; feladat másik része a társadalomra hárul, pártolja az intézetet, hisz csak a maga érdekében cselekszik; keresse fel bárki az intézet megbízásával ez intézet bárkinek rendelkezésére áll a működése körébe vágó ügyekben,

A közönség köréből.*

(Száguldó halottas kocsi.)

Nincs felháborítóbb látvány annál, a melyben csak nem minden nap részesülünk Debreczenben.

Temetés előtt, temetés után száguldva rohan végig az utcán a halottas kocsi. Az ostor vigan pattog, néha megállanak a kurtakorcsmá előtt s a fekete ruhás emberek bufelejtővel ellátva, még vigabban folytatják utjokat.

Kegyeletstört látvány ez. Ez a kocsi mindenütt szomorúságot, gyászosemlékeket ébreszt, gondoskodnia kell a főkapitánynak a kegyelet ily megsértése ellen.

Debreczen, márczius 22.

Egy olvasó.

* Ezen rovatban közérdekű felszólalásokat díjtalanul közlünk; értük csakis a sajtóhatóság irányában állal felelősséget a Szerk.

CSARNOK.

Romba dőlt lelkek.

— Amerikai regény. —

Fordította: G-d J-f.

Folytatás. 18.

Hold és csillagok fényesen ragyogtak. Eloltá lámpáját, nagykendőbe burkolózott s az ablakhoz ült, hogy gondolatainak átengedje magát. Gilbert Richárd neje! Mily különösen hangzott ez. Nagyon szerette őt, de nem mint vőlegényt, hanem úgy mint idős b fivért szeretni szoktak. Talán saját érzelmeiben csalódhatott volna, ha Thorndyke Lőrincz képe nem lebeg mindig lelke előtt. Most mindent tudott, és e tudat áthatotta most egész lényét, ez változtatta őt gyermekből asszonnyá, és szívét az álomból ez ébresztette fel — örökre.

— Bár soha ne találkoztam volna Lőrinczcel, gondolá, talán boldog nő lennék, de most — most szeretem őt teljes szívemből, s szeretni fogom halálomig.

Szegény Gilbert Richárd! Épen e pillanathban kívánt magának szerencsét, hogy a legszebb, a legbájosabb, a leghűbb teremtményt megnyerte magának.

Miss Bourdon; komor kedélyvel még mindig az ablaknál ült, pedig éjfél már rég elmúlt. A hold és a csillagok elhalványultak, a szabadba való tekintet elkomorult, a lég hideg és csipős lett és a leány fagyos reszketéssel vándorolt az ágyba. Azonban még most sem jött szeméire álom, idegei nagyon izgatottak valának. Így feküdt ott ébren, gondolkodva, hogy élete mint fog lefolyni Gilbertnél. Álmainak tündérvilága fog ott előtte megnyílni. Értékes ruhák és ékszerek, szép ház New-Yorkban, kocsis és szolga, nyáron kéjutazás, télen bál, mindezt megígérte ő neki. És mindezen élvezetek közepette találkozni akart Thorndyke Lőrinczcel. Hisz a regénynek egyik részét ez képezi, ő egy más férfi neje, az, egy más nő férje, és a gyöngé szív hevesen dobogott e gondolatnál.

Midőn Norina a közelebbi napon reggelre ment, mr. Gilbertet, ki tekintetét kűnn a fagyos vidéken jártatá, a nyitott ajtónál állni találta. Ragyogó arczczal indult Gilbert a leány elé.

— Itt vártam kegyedet, mondá mosolyogva, — engedelmétől hajtánám kinyerni, hogy nagybátyjával beszélhessek a tudva levő ügyről.

— Oly nagyon sietős? kérdé Norina türelmetlenül.

— Igen, kedvesem. Miért ne lenne az? A jövő hét elején visszatérek New-Yorkba. Hiszen csak igent fog ön mondani, nemde Norina?

Mosolygott, s oda nyújtá kezét. Hiszen egy fontosabb ajánlatra is igent mondott, miért ne most, ha ezzel Gilbertnek szívésséget tesz?

— Cselekedjék tetszése szerint, mr. Gilbert. Beszéljen nagybátyámmal, ha épen akarja.

— Es ha ő beleegyezését adja, a mit remélek. — Mikorra mondjam a menyegző megtartását? óhajtánám ha mielőbb megtörténne, kedves szívem, mert úgy gondolom, hogy kegyed nélkül nem is élhetek. Oh, Norina, jelöljön ki egy közeli napot.

— En nem tudok. Magam sem tudom mikor. Talán a jövő nyáron.

— Az örök idő, nevetett Gilbert. Engedje meg, hogy azt közelebbre határozzam meg, tegyük május havára.

— Nem, nem, nem. Az igen jókor — nagyon jókor volna. Nem lehetnék addig elkészülve.

— Tehát mikor? Nem akarok önző lenni, de kegyednek is kegyelettel kell arányomban lennie, és nem várakoztat sokáig.

Norina nevetett, és e nevetése hasonlított valamiben régi vidám oevetéséhez.

— Türelem, uram. Türelem a legszebb erény. Legyen június utója.

— Június eleje, Norina.

Eszter néne a csarnokon keresztül jött Norina elsieltet.

— Legyen akarata szerint. Segítem valamiben a reggelinél, nénikém.

Mr. Gilbert mosolyogva nézett bájos, elragadó kis menyasszonya után, s azután Eszter nénihez fordult.

— Hol van most a kegyed fivére miss Kent? Beszélni óhajtánék vele

— Gondolom azistállóban van. Felkeresem őt?

— Oh, semmiképen nem. Magam keresem fel.

(Folyt. köv)

Szerkesztői posta.

B. I. (Budapest)

A kívánság általjános, Gyere ide által János!

K. E. Mari (Nagyvárad.) Amit tőlünk kíván, annyi, mintha azt akarná, hogy a vendéglős dicsérje a szomszédja borát. Kivételesen szolgálatára állunk, ha még egyszer beküldi.

S. Ferenczné. (H.-Nánás.) Őszinte meghatottsággal olvastuk sorait, egy sokat szenvedett szív feljajdulását és igaz részvétünket küldjük önnek. At az időt mely az ön sebeit némileg behegesztette, piczike gyermekei szeretetének nevezik. Az ő ártatlan csacsogásuk, az ő fejlődésük figyelmeztesse önt, hogy vannak kötelességei, melyek ehhez közelebb fűzik, hogy vannak és lesznek örömei, melyekért érdemes szenvedni és hogy a boldogult atyának emel méltó emléket, ha az ő nevet viselő gyermekeket gondosan neveli.

Zene-estélyek.

A Bika kávéházban szerda: Rácz Károly szombat: Magyar Testvérek vasárnap: Veres Tóni.

A „Balaton“ kávéházban hetenkint két szar Csütörtökön és Vasárnap esigányzeneka játszik.

Az „Angol-Királyné“ kávéházában Kedden este Magyar Testvérek. Csütörtök és Péntek este Rácz Károly. Vasárnap felváltva Rácz és Magyar-Testvérek tartanak zene estélyt.

Békkocsik díjsabályzata

	Köt lovaz	Day lovaz
I. Napszámra.		
Égész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig	5	8
Fél napra, reggeli 6 órától d. u. 1-ig, vagy d. u. 1-től esti 9 óráig	3	2
II. Óraszámra.		
Fél órára	40	40
1 órára	60	60
Egy egész órára	80	80
Minden következő órára	40	40
Am utolsó órára tul félórára v. hosszabb időre	20	15
III. Egyes járatokért.		
Stegállapodás és visszamenet nélkül a város szorompóján belül	50	20
IV. Meghatározott járatok.		
Temetésnél (valláskülönbség nélkül), ha a végtisztesség a templomban történik, a temetőbe ki és vissza	3	1 40
A háztól a temetőbe ki és vissza	1 20	90
A színházba menet	60	40
A színházból jövet	80	30
Árám: vasuti indóház vagy raktház nap pal menet vagy jövet kősi táskával	50	30
Éjtel	80	60
A kocsis mellé elhelyezett minden darab máha után külön 10 krajczár díj jár.		
A korcsolyázó, vagy csónakázó tóhoz, csukorgyár, légszuszogó, kertészeti egylet és gőzmalomhoz menet vagy jövet	40	30
menet és visszajövet egy órai várakozással a nagyerdői fürdőházhoz, polgári vagy katonai lövöldéhez menet vagy jövet	50	30
menet és jövet egy órai várakozással minden következő órára	1	1 4
Külső barom- és lövésártérre oda és vissza egy órai várakozással	1 20	90
minden következő órára	40	30
Katonai laktanyához és katonai kórházhoz menet vagy jövet	50	30
menet és visszajövet 1 órai várakozással minden további órára	1	40

Meghívó.

Az Alföldi Takarékpénztár Debreczenben r.-t.

kebelében működő

„Hitelrész-es-Csoport“

1900. évi március hó 25-én délelőtt II órakor, az intézet helyiségében tartja

I. évi rendes közgyűlését,

melyre a t. tagtárs urak tisztelettel meghívotnak.

Tanácskozás tárgyai:

1. Az üzlet eredményéről szóló választmányi és felügyelőbizottság jelentései.
2. Jegyőkönyv hitelesítésére 2 tag kiküldése.
3. 3 választmányi és 2 felügyelő-bizottsági tag választása.
4. Választmány, felügyelő-bizottság és tisztviselők jutalmazása.
4. Esetleges indítványok.

Szantó Győző,

a „Hitelrész-es-Csoport“ elnöke.

Pályázati hirdetés.

A debreczeni ipartestületnél évi 600 korona fizetéssel rendszeresített kézbesítői állásra ezennel pályázat hirdettetik.

Pályázók felhivatnak, hogy sajátkezüleg irt és aláírt — életkort, foglalkozást és egészségi állapotot igazoló okmányokkal tetszerelt — kérvényeket folyó 1900. évi márczius hó 27-én déli 12 óráig az ipartestület iktató hivatalába annyival bizonyosabban adják be, mert elkésetten érkezett kérvények figyelembe vételét nem fogják.

A kézbesítő csak debreczeni illetőségű iparos lehet s megválasztása esetén köteles lesz állását 14 nap alatt elfoglalni.

Debreczen 1900. márczius hó 20-án

Tóth Kálmán s. k.

ipartestületi elnök.

Árverési hirdetés.

A „Takarék és hitelintézet r. t. zálogházában 1899. év október havában elzálogosított illetve 1900. január hó végéig lejárt 18072—19975 sz. arany 9300—10150. sz. egyéb ingó és a három hónapnál rövidebb idő alatt lejárt 20117; 11129. sz. zálog tárgyak közül azok, amelyek ki nem váltattak; vagy meg nem hosszabítottak, 1900. április hó 5-én d. u. 2 órakor a zálogház helyiségében elárvereztetnek.

Az Igazgatóság.

Feltűnést
Ébreszt a mi általános. atillmu felüan h valódi

Svájci fekete aczél órák
mely Remontoar (ugró fejű) és legelőkétesebbse kezű, másodpercre van szabályozva, három évi jót állás mellett

Ez az óra, mely szerföltt megbízható, szord kivitelű aranyozott szélű valódi Double arany, koronástól és fülestől együtt — számtalan elismerő nyilatkozatok tüntetik ki mint legegészségsabb készítményt; valódiságát igazolja a jótállási jelzés

hogy mint valódi strapara való óra nélkülözhetetlen fa gazdálkó, katonaság s hivatalnok uraknál.

Azok az urak, a kiknek arany órájuk van, azt rélteszik s hordja a fekete biztosított órat.

Ára csak 6 frt. vám és vitel mentesen.

Ugyanaz tetszés szerint valódi Double arany betűvel (mint a képen) 7 frt 50 kr. Fekete aczél női órák 7-50. Ezekhez illő elegáns finom férfi vagy női Double arany láncok 1.50—3 frt darabonként.

Szétküldés utánvét mellett. Levelek 10 kr. Levelező lap 5 kr.

Czim: **Com.-Ges., Etablissement d'horlogerie**
Basel F. Genf (Schweiz).

— Az arisztokrácia szállítói. —

Elvállal mindetféle szobafestéseket
tapetirozásokat, templomok fetését,
oltárok s szószekek aranyozását
a legművésziésebb
kivitelben.

Horváth András
szoba és templom festő.

DEBRECZEN,

Piacz-utca 21. szám alatt

a Tisza palota átellenében.

**Gyors és biztos segély gyomor-
betegségek és azok utóbajjaiban!**

A legjobbnak bizonyult HAZISZER, mely az emésztést szabályozza, rendes vérkeringést eredményezi, a megromlott és hibás véralkatrészt eltávolítja (a mi az egészség főfeltétele), gyorsan és biztosan megszünteti a gyomor- és p. étvágytalanságot, savanyu felbőfögést, hányási ingert, gyomor- és hasbántalmat, gyomorgörcsöt, vértolulást, hányást, női bántalmakat, bélbajokat, a már 40 év óta jónak bizonyult

**Kiváló fájdalomcsillapító,
antiseptikus, gyógyító és a he-
gedést elősegítő szer.**

Minden gyulladás, seb és kelés gyógyítása biztos sikerrel jár, a női mell gyulladásánál, tejrekedés- és keményedésnél, a gyermek eiválásánál, tályogok, vérkelések, pokolvar és gonyedéseknél, továbbá körömgonyedés az ugynevezett körömméregnél a kézen és lábujakon, keményedéseknél, daganatoknál, mirigydaganatoknál, holt-tetem képződéseknél stb. 50 év óta bevált

Dr. Rosa-féle balzsam Prágai házikenőcs

FRAGNER B. gyógyszer-től Prágában 203—III.

Az emésztés minden munkáját új életre serkenti és egészséges tiszta vért szerez, különben is biztos és messze földön híresé vált háziszer. 100 50 kr. kettős üveg 1 frt. Postán 20 krral drágább

A gyógyulás fájdalom nélkül halad a kenőcs hűsítő hatása alatt.
Dobozban 35 krral. Postán 6 krral drágább.

Figyelmetetés! Mindenki csak az eredeti készítményt kérje a prágai Fragner B. gyógyszer-től és figyeljen arra, hogy a Dr. Rosa balzsam csomagolás minden részén az itt látható kerek védjegy legyen; a prágai házi kenőcs csomagolásán pedig a jobbról látható három szögletű védjegy.

A ki egy utánczást talál és nekem bejelenti, díjat kap!

Elismerő levelek ezrei rendelkezésre állnak.

Raktárak Budapesten: **TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszer-tárában. **EGGER A.** gyógyszer-tárában

DEBRECZENBEN kaphatók

Dr. ROTSCHNEK V. EMIL és **MIHALOVITS ISTVÁN** gyógyszerészeknél.

Főraktár **FRAGNER B.** cs. és kir. udvari szállítónál, a fekete sas gyógyszer-táránál Prágában a Spornert-utca sarkán 203. szám

(Neustein-féle ERZSÉBET labdacskok.)

SZÉK SZORBULÁS

a legtöbb betegségek forrása ellen. Czukrozott külsejük végett még gyermekek is szívesen veszik

Egy 15 pilulát tartalmazó doboz 15 kr., egy tekercs, mely 8 dobozt, tehát 120 pilulát tartalmaz, csak 1 forint o. é.

ÓVÁS! Utánczásoktól különösen óvakodjunk. Kérjünk határozottan doloz törvényileg bejegyzett védjegyünkkel piros-fekete nyomtatásba „Szent Lipót” és „Neustein Fülöp gyógyszerész” aláírással van ellátva. A kereskedelmi törvényszékiileg védett csomagjaink aláírásunkkal van ellátva.

Neustein Fülöp

„Szent Lipóthoz” czimzett gyógyszer-tára
WIEN, I. Plankengasse 6.

Raktár Debreczenben: **Rotschnek V. Emil**, **Tóth Béla**, **Balász Ödön**, **Mihalovits István**, **Muraközy László** és **Füleki Pál** gyógyszer-tárában.